

prima instanță: P.Triboi
(Judecătoria Nisporeni)
instanța de apel: N.Vascan, E.Fistican, V.Negru
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1076/17

ÎNCHEIERE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valentina Clevadî

Judecători Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Silivestru Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală ”Gospodăria de Alimentare cu Apă și Canalizare Nisporeni” împotriva
lui Silivestru Gheorghe privind încasarea datoriilor la serviciile comunale,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală ”Gospodăria de Alimentare
cu Apă și Canalizare Nisporeni”, fiind casată hotărârea Judecătoriai Nisporeni din
13 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 06 noiembrie 2015 ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și
Canalizare Nisporeni” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui
Silivestru Gheorghe solicitînd încasarea datoriilor la serviciile comunale în sumă
de 5255,81 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă 270 lei, cu titlu de taxă
de stat.

În motivarea acțiunii a indicat că, ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și
Canalizare Nisporeni”, prestează pârâtului servicii de evacuare a apelor uzate
(canalizare), salubritate, (evacuarea deșeurilor) în baza contractului de prestări
servicii încheiat la 24 martie 2009, iar pârâtul conform contractului, la data de 30 a
fiecărei luni urmează să le achite.

Menționează reclamantul că a încercat de a soluționa pe cale extrajudiciară
achitarea datoriilor prestate, însă fără nici un rezultat.

Indică că, pârâtul a fost preîntâmpinat despre achitarea datoriei acumulate,
fiind expediată în adresa ultimului la data de 20 octombrie 2015, preîntâmpinarea
de achitare a datorilor, dar care a fost lăsată fără soluționare.

Prin hotărârea Judecătoriai Nisporeni din 13 aprilie 2016 acțiunea a fost
respinsă.

La 05 mai 2016 directorul ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și
Canalizare Nisporeni”, Popov Victor a declarat apel împotriva hotărârii
Judecătoriai din 13 aprilie 2016, solicitînd casarea hotărârii cu emiterea unei noi
hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 s-a admis apelul
declarat de către ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și Canalizare Nisporeni”.

S-a casat hotărârea Judecătoriai Nisporeni din 13 aprilie 2016 și s-a emis o

nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea.

S-a încasat de la Silivestru Gheorghe în beneficiul ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și Canalizare Nisporeni” cu titlu de datorie la serviciile comunale în sumă de 5255,81 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată în mărime de 472,50 lei.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 514 CC, obligațiile se nasc din contract, fapt lili delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 572 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 10 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectări la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, plata pentru încălzire se calculează pentru un metru pătrat de suprafață încălzită a apartamentului/încăperii locuibile în cămin.

Conform art. 17 al aceluiași Regulament, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

În conformitate cu punctul 7 a anexei nr. 4 a Hotărârii de Guvern nr.191 din 19.02.2002, cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, la fiecare 3 luni și la fiecare 6 luni, proprietarul, chiriașul, locatarul apartamentului/încăperii locuibile în cămin prezintă documentul ce confirmă absența lui sau a membrilor familiei. În caz contrar, recalcularea se va efectua numi pentru 3 luni din data depunerii cererii.

Astfel, instanța de apel a invocat că având în vedere că intimatul nu și-a executat obligația contractuală de achitarea datoriilor pentru serviciile comunale, precum și nu a dorit soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, precum și de către ultimul nu au fost contestate în ordinea contenciosului administrativ facturile de prestare a serviciilor publice, consideră necesar de a dispune încasarea datoriei în mărime de 5255,81 lei, pentru serviciile comunale prestate și indicate în facturi.

Prin urmare, instanța de apel a considerat drept eronate argumentele instanței de fond, deoarece prin facturile prezentate se confirmă faptul existenței datoriei, or facturile respective nu au fost contestate separat în judecată acestea având putere probantă, nefiind cumva combătute prin alte probe.

La data de 27 martie 2017 Silivestru Gheorghe a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 02 noiembrie 2016, a fost expediată în adresa recurenților la data de 24 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1975 (f. d. 109), însă la actele pricinii lipsește dovada recepționării deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră recursul declarat la 27 martie 2017 de către Silivestru Gheorghe, că este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de Silivestru Gheorghe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Silivestru Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Silivestru Gheorghe.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Silivestru Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecători

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru